

ת"פ 23182/06/19 - מדינת ישראל נגד אורי אלי ליולקו

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 23182-06-19 מדינת ישראל נ' ליולקו
תיק חיצוני: 258742/2018

בפני כבוד השופטת הדס רוזנברג שיינרט
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם אורי אלי ליולקו
החלטה

התיק שבנדון נקבע לשמיעת הוכחות בפניי לאחר שנוהלו בו לאורך זמן הליכים מקדמיים בפני מותבים שונים. לא למותר להעיר, כי הנאשם איננו מעוניין בייצוג משפטי וכי מותבים קודמים שטפלו בתיק לא מצאו מקום למנות את הסנגוריה הציבורית לייצג את הנאשם כנגד רצונו.

חרף קביעת התיק להוכחות לתאריך 19.7.20, טען הנאשם כי לא ניתן לו יומו בנוגע למסירת מענה מפורט לאישום, לרבות טענת טענות מקדמיות כנגד כתב האישום. משכך, קבעתי ישיבה נוספת, טרם ישיבת ההוכחות, לצורך שמיעת טענותיו המקדמיות של הנאשם. לשיטת הנאשם, יש לבטל את כתב האישום שהוגש בתיק דנן מחמת מספר טענות מקדמיות;

ראשית, טוען הנאשם כי כתב האישום נגדו הוגש בשיהוי בניגוד להנחיות היועץ המשפטי לממשלה.

שנית, לשיטת הנאשם לא קוימה בעניינו חובת היידוע שכן לא נשלח אליו מכתב יידוע ובהמשך לזאת לא קוים בעניינו שימוע.

שלישית, גורס הנאשם כי הוא זכאי ל"הגנה מן הצדק" נוכח התנהלות המשטרה כלפיו לאורך זמן, כמפורט בפרוטוקול ובבקשות בכתב שהוגשו מעת לעת לתיק ביהמ"ש.

עוד ביקש הנאשם להבהיר במסגרת המענה לאישום, כי להבנתו כתב האישום איננו מגלה עבירה, הודעותיו למתלוננת הוצאו מהקשרן ויש לבחון את ההתכתבויות שלו עם המתלוננת במסגרת הקונטקסט הכללי של התקשורת בין השניים, לרבות בדיקת ההודעות ששלחה המתלוננת לנאשם עובר למשלוח ההודעות על ידו. הנאשם הוסיף ומסר, כי המתלוננת לא התלוננה נגדו במשטרה.

המאשימה מתנגדת לבקשה. לשיטת המאשימה, לא נפל פגם בהתנהלות המשטרה והתביעה, לרבות בנוגע למשלוח מכתב היידוע ולמועד הגשת כתב האישום. המאשימה סבורה כי אין ממש בטענות הנוגעות ל"הגנה מן הצדק" וכי על הנאשם להוכיח את ההודעות שלשיטתו שלחה לו המתלוננת. המאשימה בקשה ארכה להעברת תגובה בנוגע למועדי

תוקפו של הצו המצוין בסעיף 2 לכת"א.

אתיחס לטענות הנאשם לפי סדרן;

בהתאם להנחיית היועץ המשפטי לממשלה 4.1202, סעיף 4(א)(2), בעבירות מסוג עוון ובעבירות מסוג פשע שדין עד 10 שנות מאסר יש לפעול לסיום הטיפול בתיק בתוך 18 חודשים. מניין התקופה יחל ביום קליטת התיק ביחידת התביעות ויסתיים במועד קבלת ההחלטה אודות העמדה לדין או אודות סגירת התיק. במקרה דנן, נמסר ע"י באת כוח המאשימה כי התיק נקלט ביחידת התביעות בתאריך 24.6.18. כתב האישום, הכולל בחובו עבירת פשע (סעיף 287(א) לחוק העונשין) הוגש בתאריך 11.6.19, דהיינו פחות משנה מיום קליטת התיק בלשכת התביעות. המסקנה היא כי הגשת כתב האישום במקרה דנן לא בוצעה בניגוד להנחיות היועץ המשפטי לממשלה.

בהתאם למסמכים **ת/1 ות/2** שהוגשו לעיון ביהמ"ש, בתאריך 25.7.18 נשלח בדואר רשום מכתב יידוע לכתובתו הרשומה של הנאשם, בהתאם לכתובת הרשומה במשרד הפנים ואשר נמסרה ע"י הנאשם אף בחקירתו, קרי: שד' חן 11 נתניה. בהמשך לזאת, אני קובעת כי המאשימה קיימה חובתה עפ"י החוק למשלוח מכתב יידוע לנאשם טרם הגשת כתב האישום נגדו.

השאלה האם מהוות ההודעות ששלח הנאשם עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק צריכה להיבחן על רקע מכלול התקשורת והראיות הנוגעות לקשר בין הנאשם למתלוננת במועדים הנוגעים לעניין ולא ניתן להכריע בה בשלב מקדמי זה, טרם שמיעת הראיות בתיק, בדגש על עדותה של המתלוננת. לא למותר להוסיף, כי בניגוד לטענת הנאשם לפיה המתלוננת לא התלוננה נגדו, בהתאם למה שנמסר בדיון שהתנהל בפניי, המתלוננת כן מסרה הודעה מסודרת במשטרה ביחס להודעות ששלח לה הנאשם, וזאת בתאריך 10.6.18.

ניסוח סעיף 2 בחלק הכללי של כתב האישום, איננו כולל ציון מועדי תוקפו של הצו נושא כתב האישום. עובדה זו מעוררת קושי ביחס לעבירה של הפרת צו ביהמ"ש. המאשימה בקשה שהות להגיב בכתב בסוגיה שבנדון ולפיכך החלטה בהקשרה של עבירה זו תינתן לאחר קבלת עמדת המאשימה.

באשר לטענות הנאשם לקיום "הגנה מן הצדק" נוכח התנהלות המשטרה כלפיו, הרי שעסקינן בטענות המצריכות בירור עובדתי ושמיעת ראיות ולפיכך הכרעה בהן תינתן במסגרת הכרעת הדין, לאחר בחינת מכלול הראיות והעדויות שיוצגו לביהמ"ש מטעם הצדדים.

נוכח האמור עד כה, לא מצאתי מקום להורות בשלב זה על ביטול כתב האישום בתיק דנן וישיבת ההוכחות תתקיים במועדה.

טרם סיום אציין, כי לא נעלמה מעיני העובדה שבתיק דנן קיימת חובת מינוי סנגור. יחד עם זאת, נוכח החלטות המותבים הקודמים שניהלו את התיק עד קביעתו לשמיעת הוכחות בפניי, נוכח מהותו של התיק והיקפו המצומצם, ובעיקר

בהתחשב בהתנגדותו הנחרצת של הנאשם למינוי סנגור שייצגו בדיון ולעמדתו המשקפת היעדר שיתוף פעולה עיתי עם סנגור ציבורי, ככל שימונה, אינני מוצאת מקום להורות לעת הזו על מינוי סנגור ציבורי, בניגוד לרצון הנאשם.

המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ד סיוון תש"פ, 06 יוני 2020, לאחר צאת השבת,
בהעדר הצדדים.